

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERIÒDICH SATÍRICH

HUMORÍSTICH, ILUSTRAT Y LITERARI

DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA

10 céntims cada número per tot Espanya

Números atrassats 20 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIO

Fora de Barcelona, cada trimestre Espanya, 3 pessetas
Extranger, 5.

BARCELONA 'S PREPARA

**SOLIDARITAT CATALANA
CANDIDATURA
DIPUTATS PROVINCIALS**

DISTRICTE SEGÓN

*Ramón Albó y Martí
Santiago Gubern
Demis Millán Albián
Bonaventura Plaça*

DISTRICTE TERCER

*Lluís Argemí
Agustí Nogués Rovira
Baldomero Tona*

—El día 10 es diumenge, pero jo 'm proposo fer dissapte.

«TODO ES SEGÚN EL COLOR

CRONICA

LA PAU DE BARCELONA

DEMÀ passat diumenge, primer passament de comptes de la temporada. Una liquidació parcial que acabarà ab un *suma y segueix*; pero que casi casi prejutjará el resultat de la liquidació final.

No tota la ciutat de Barcelona, encare que sí una part molt important, está cridada als comicis, disposantse á acudirhi ab una decisió may vista. Algunas senmanas després, en plé mes d' abril, en la época en que cada gota 'n val mil, y cada vot també, hi tindrà que acudir de nou, y llavoras terminarà el passament de comptes. Nosaltres estém segurs dels resultats. Barcelona n' ha de sortir beneficiada y redimida.

Aixís ens induheix á esperarho la forsa inmensa que ha anat acumulant el moviment de *Solidaritat catalana*, y el visible desmoronament dels seus enemichs que 's va pronunciant més y més de día en día.

Solidaritat catalana, sentiment en un principi, idea després y avuy acció, es poderosa perque es optimista; per possehir un ideal y tenir en ell una fé absoluta. L' ànima d' una Catalunya nova que aspira á regenerar la terra catalana y la nació espanyola alena en tots els seus adeptes, y es per aixó que ha sigut possible reconciliar als enemichs enconats de altres temps, unint com un sol home á gent de totas las classes sociales desde las més elevadas á las més modestas, y á partidaris de totas las ideas desde las més radicals á las més conservadoras. Y aqueixa unió, que sembla obra de miracle, es, no obstant, si bé 's considera, un fet naturalísim, degut á las circunstancias especials en que s' ha trobat Catalunya, y á un viu afany de progrés polítich y social que s' ha anat apoderant de tots els esperits. Fa més d' un any que dura, y tots els medis lícits y reprobats que s' han posat en joch pera destru-

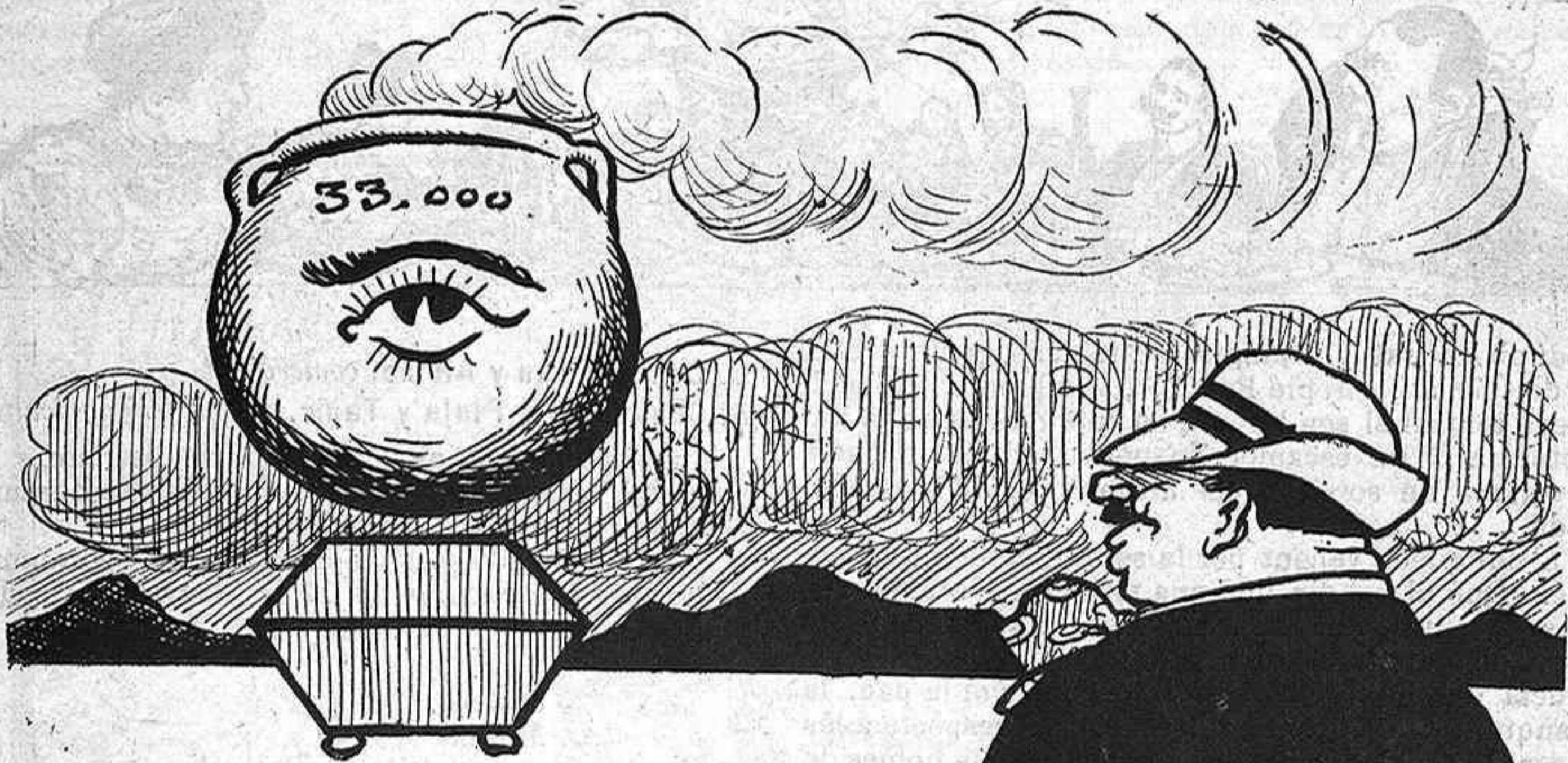
L' urna, com la veyém nosaltres.]

hirla sols han servit per' acabar de consolidarla. La mare Catalunya s' hi troba bé ab que reini la concòrdia, la pau, la consideració y la tolerancia entre 'ls seus bons fills que s' estiman. Y l' obra d' aquesta estimació ha sigut digna y feconda.

Per aixó *Solidaritat catalana* ha pogut fer política, sense *politiquejar*: ha pogut aspirar, com aspira, á ferse senyora de la regió, sense acudir al art repugnant de la intriga, sense valdres de la componenda immoral, sense apelar á cap d' aquells medis reprobats qu' eran privilegi excludiu del caciquisme. Tots els seus actes els ha realitat á la llum del día: la *Festa del homenatge*, l' *Aplech de la Protesta*, las inteligencias electorals. Ningú podrà tatxarla de solapada, cautelosa, ni maquiavélica. Ha obrat sempre á la catalana: ab el cap dret y el cor net. Y es per aixó que 'l poble s' ha connaturaliat ab ella y está orgullós de formarla y sostenirla.

Ni las aspiracions obreras, ni 'ls interessos de las classes patronals, ni 'ls ideals progressius, ni las tendencias conservadoras han suferit atach ni perjudici de la *Solidaritat*, perque, com ha dit l' insigne Salmerón ab maravellosa clarividencia: *Solidaritat catalana* está fora y per damunt de tot aixó. En cambi,

DEL CRISTAL CON QUE SE MIRA»

en els elements solidaris, la serenitat ha substituït a la obcecació, la reflexió al apassionament, la dretura a la justícia, l'amor al odi. Catalunya s'ha dignificat. Y'ls catalans, al secundar aquesta redemptora tendència, s'han posat al nivell dels pobles moderns més aptes pera realisar tota lley d'empreses civilisadoras.

Donchs aquesta honrosa posició que constituheix la gloria y l'orgull del poble catalá, es la que defensará Barcelona en las eleccions provincials del próxim diumenge y en las generals del mes d'abril. Y estém segurs que sabrá conservar-la, fent tremolar en ella pera sempre més la bandera de la victoria.

*
* *

¿Qui son els enemichs que s'han atrevit a posarse enfront de tot un poble? ¿Quín ideal sustentan? ¿A quín objectiu obeheixen?

Un aventurer desprestigiát, sense arrels a Catalunya, sense més lley que una ambició desapoderada, ha tingut l'audacia de volguer personificar la oposició rabiosa al moviment de *Solidaritat catalana*, agabellant als elements anti solidaris, creant la conxorxa repugnant de l'odi del centralisme contra l'esperit emancipador de Catalunya, de la prevenció mal fundada d'alguna gent no nascuda en la nostra terra y que aquí menjan el pá, dels desetxos del caciquisme reventat, y d'una mínima part del element popular, sobradament crédul y eternament embaucat y explotat.

Aquestas son las forsas ab las quals se proposa donar la batalla a tot un poble. Els de Madrit li han confiat l'encárrech de desfer el *montón* que tant els desespera, y en sas campanyas preliminars l'han ajudat descaradament, sense recato.

Y no obstant en aqueixas mateixas campanyas es ahont ha demostrat la seva absoluta carencia de talent, els seus instints suicidas. A impuls d'una vanitat ridícula y d'un orgull denigrant, ha agraviat constantment a Barcelona y a Catalunya de paraula y d'obra. Els seus escrits insultants, els seus discursos excitadors de totas las malas passions han tingut un complement ab els seus actes de matonisme, ab l'atropello sistemátich a l'exercici del dret agé y ab las odiosas hassanyas de la seva kábila.

Durant algun temps se proposá monopolisar la vía pública y las salas dels *meetings*, imaginantse qu'ell sol tenia dret a comunicar-se ab las masses populars. Se li figurava que quadrantse com un pinxo indecent no s'atreviria ningú a plantarli cara. Y infatuat ab aquesta presumpció, bravatejava y realisava sas moixigangas d'emperador carnavalesch, sempre camí del ridícul. Barcelona, en tant, el deixava desbocar, comprenent que ab cada un dels seus actes se tirava terra als ulls.

Mes, arribada l'hora d'accionar, *Solidaritat catalana* s'ha posat en peu, serena, y resolta a fer respectar els seus drets. Els *meetings* del diumenge son una demostració de la prepotencia del moviment catalá; son una proba més de la compenetració de totas las classes socials ab inclusió del poble obrer en aqueix moviment redemptor. S'ompliren els locals de gom a gom, sense necessitat de portarhi banderas que servissen de canyas de pescar, ni de valerse de cap Giordano Bruno a tall d'esqué. Se pro-

L'urna, com la veu ELL.

cedí ab llealtat y franquesa catalanas, y un d'ells, el del *Condal*, en plé Paralelo, allá hont l' enemich creya tenirhi el seu imperi, se vejé realsat ab la impotencia d' un escamot de pertorbadors de quals revólvers ne sortiren els últims tiros de la temporada.

L' odi queda vensut per la serenitat de tot un poble. ¿Qué hi vol dir que una munió de calamarsos buydin la tinta de las sevas bossas? Una onada basta pera disoldre la bruta negror y restablir la transparencia del líquit element. Barcelona vol la pau, la tranquil·litat, el dret, la tolerancia, el respecte á las ideas, la consideració mútua entre tots els homes de bona voluntat que las professan, y sabrá imposar fins als més díscols la seva decisió.

A tal efecte *Solidaritat catalana*, fentse intérprete dels nobles sentiments de la ciutat, doná 'l mateix diumenge un gran exemple d' imparcialitat. Possenhían els solidaris tal número de poders ab dret á la designació d' interventors, y estavan els anti-solidaris tan desprovehits d' aquest element que, sens més que imitar á n' en Maura á Madrit, podían aquells demanar l' insaculació deixant als lerrouxistas sense intervenció en la major part de las mesas electorals. *Solidaritat catalana* renunciá á una ventatja que hauría arguhit intencions poch sanas, y portá la seva generositat fins al punt de compartir noblement ab l' adversari els llochs destinats als interventors. Y es que *Solidaritat catalana* aspira á lluytar ab noblesa, y s' avergonyiria d' una victoria que pogués enterbolirla la més mínima sospita.

Aixís, donchs, si encare queda algún desesperat, qu' en la jornada electoral del diumenge pròxim se proposi fer el valent per aquests carrers, ha de saber desd' ara que aquí ja ningú s' intimida: que s' ha donat á la lluyta totes las condicions desitjables de legalitat y de fiscalisació, y que l' íntim convenciment d' haver complert els debers cívichs y morals proporciona la conciencia d' una forsa irresistible. Aquesta forsa, superior á la de las estacas, els ganivets y els revólvers, l' ha adquirida 'l poble de Barcelona, y si algú 's nega á reconéixeho bonament, ho haurá de confessar á expensas de las sevas costellas.

Per lo tant... aquesta vegada no val á fer el ximple.

P. DEL O.

Las elecciones de demá passat

Ja ningú desconeix la importancia de las elecciones de demá passat.

¡Ciudadans: aneu tots á exercir el vostre dret; á cumplir el vostre deber!

Ciudadans: ¡A VOTAR!

CANDIDATURAS DE SOLIDARITAT

BARCELONA

DISTRICTE SEGÓN ELECTORAL

D. Ramón Albó y Martí, *advocat*.

D. Santiago Gubern y Fábregas, *advocat*.

D. Denis Millán y Albino, *comerciant*.

D. Bonaventura Plaja y Tapis, *propietari agricultor*.

Anant *Solidaritat* al copo en aquest districte, y no podentse votar sino tres noms en cada candidatura, s' ha establert la següent combinació:

En totes las 26 seccions del districte segón municipal, y en las seccions 1 á 12 del districte desé, deu votarse á

Albó.
Gubern.
Millán.

En totes las 20 seccions del districte tercer municipal, deu votarse á

Albó.
Gubern.
Plaja.

En totes las 28 seccions del districte quart municipal, y en las seccions de la 11 á la 18 del nové, deu votarse á

Albó.
Gubern.
Plaja.

Y per últim en las seccions de la 11 á la 18 del districte primer municipal, en las 32 á 38, del sisé; en las 1 á 24 del octau y en las 13 á 17 del décim, deu votarse á

Gubern.
Millán.
Plaja.

¡Molt cuidado á alterar cap candidatura! Tota alteració 's traduhiria en pérdua de vots.

*
*
*

DISTRICTE TERCER ELECTORAL

D. Lluís Argemi, *advocat*.

D. Agustí Nogués y Rovira, *obrer manyá ajustador*.

D. Baldomero Tona y Xiberta, *advocat*.

Aquesta candidatura deu votarse íntegrament en tot el districte que compren las seccions 1 á 10 del districte primer municipal (Barceloneta), tot el quint (Atarassanas y Hospital) y tot el seté (Poble Sec, Hostafrachs y Sans).

*
*
*

Ciudadans: ¡Voteu y vigileu per la legalitat de la elecció!

No 'us contenteu ab emetre 'l vot individualment; animeu als vostres amichs, y coneguts á que l' emetin també. Siguen actius. Encenguen y propagueu el foch del entusiasme.

Pera solventar qualsevol dupte, acudiu á las oficinas de *Solidaritat*: n' hi ha d' establertes en tots els districtes.

Estiguen previnguts pera no admetre candidaturas alteradas ó amanyadas. Avants de doblarla pera entregarla al president de la mesa, cercioreuvos de que es la de *Solidaritat*.

No 'us deixeu intimidar: *Solidaritat* tindrà orga-

nisada la defensa de la legalitat electoral. Presteu la vostra ajuda á las comissions, sempre que sigui necessari.

Durant l' elecció, Barcelona entera ha d' estar en

peu; desperta, vigilant, serena, resolta á no permetre que ningú alteri ni pertorbi las augustas funcions del sufragi, dignificació dels pobles lliures y gelosos de la seva soberanía.

—Decididament, el género no té salida. Haurém de plegar l' establiment.

LIBERAL, CIERO, PROGRESO y Compañía

(S. en C.)

Previ un pacte celebrat
al pati de la gardunya,
las plagas de Catalunya
s' uneixen en Societat.

Societat que ha decidit
tenir la casa embargada,
la firma falsificada
y la gerencia á Madrid.

Societat que, indignament,
per lliurarse del descrédit
posa 'l nom del poble á rédit
y se 'n cobra 'l tant per cent.

Societat d' agitadors
moguts per ma forastera
y ahont pretenen fer carrera
quatre dropos vividors.

Societat que, ab uns diners
que pudén á monarquía,
als pitjors burgesos cría
dihentse amiga dels obrers.

Societat que ab fins malsans
removent en la inconsciencia,
priva tota inteligencia
entre dos pobles germans.

Societat que ha fet un *bloch*
compost d' arplegadisos,
d' obcecats y d' infelissos
y altra gent que no va en lloch.

Estudiants ab malas notas,
del Foro tristas desferras
y *rrradicals* ab tres *erres*
y *burrrros* ab quatre. . . potas.

Societat que, ben mirat,
á estimarnos res l' obliga
y per forsa 'ns vol sé amiga...
¿De qué vé tanta amistat?

Catalans, reflexioneu!
Digueuvos catalanistas,

republicans ó carlistas...
pro sobre tot ¡no badeu!

Per damunt de l' opinió
que l' un del altre 'ns allunya,
l' interés de Catalunya
demana una ferma unió.

Mireulos apilotats
á un cantó tots els contraris:
falsos revolucionaris,
forasters, y despitats.

Gent de Madrid, vividors,
centralistas, embustersos,
periodistas y xufleros,
cacichs y conservadors.

Els que á Solidaritat
tractan de barreja impura...
¡mireu quína confitura,
quína melassa han format!

Y contempleulos! Mireu:
venen aquí á moure guerra
llensats de la seva terra,
escupits de tot arreu.
Al qui vé per treballá
y es honrat, parli com parli,
nostre poble sab donarli
francament la seva má.

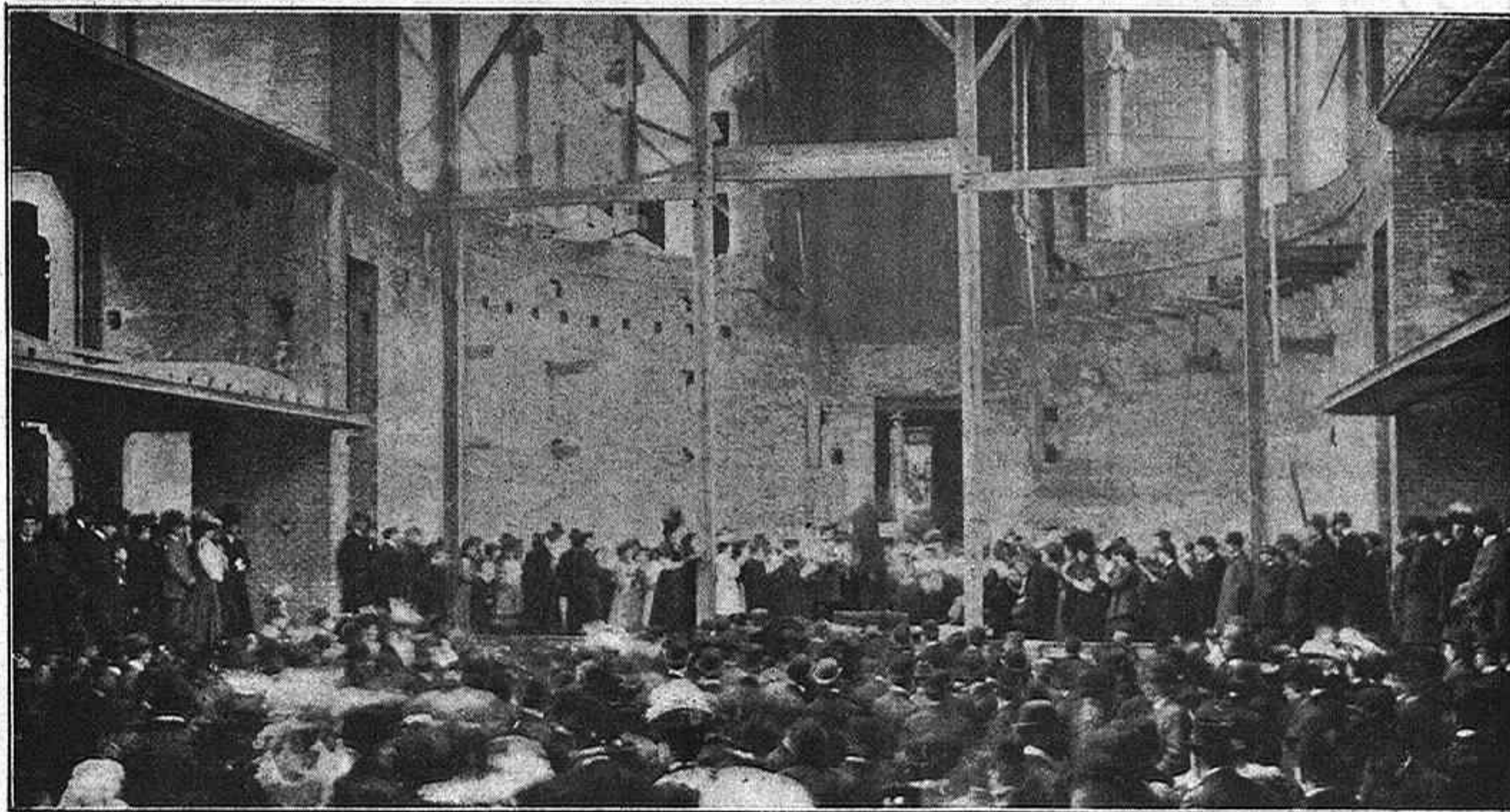
Pro el qui á desunirnos ve
y en aixó sembla que hi gosi,
aquest, ni que 'l *sol* s' hi oposi
será sempre un forasté.

El camp está desllindat:
Qui no 'ns dugui amor fictici
pot fé 'l petit sacrifici
d' entrá á Solidaritat.

Ciudadans, pobres y ríchs!
Fills y aymants d' aquesta terra:
Catalunya va á la guerra
contra tots sos enemichs.

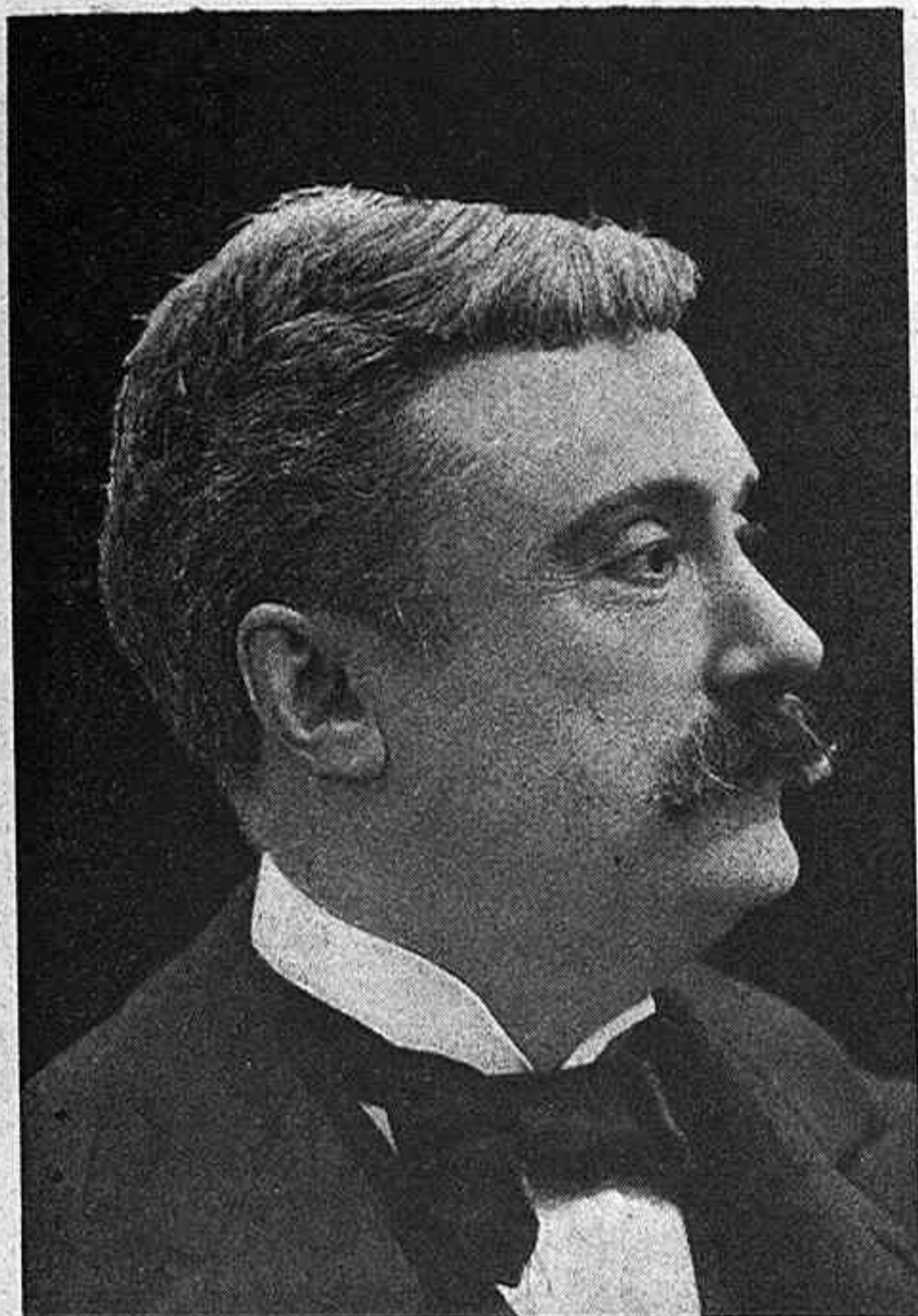
PEP LLAUNÉ

LA NOVA CASA PAYRAL DEL «ORFEÓ CATALÁ»

Festa donada el passat diumenge, en celebració d' haver quedat cubert l' edifici.

ELS QUE SE 'N VAN

ADOLF BRUGADA

Víctima de una llarga y dolorosa malaltia ha mort D. Adolf Brugada y Just, un dels últims representants de aquella animada joventut de altres temps, que omplenava de alegria á Barcelona.

Procurador dels Tribunals y ab tot y contar ab la numerosa y distingida clientela de son pare, deixá una carrera, encare que productiva, desavinguda ab el seu caràcter expansiu y renyida ab sas aspiracions artísticas. Feu sas primeras campanyas com á revister de teatros en un periódich fundat per ell mateix, titulat *La Crítica*, qu' encare que visqué poch temps, es digne de menció per haverse donat á conèixer en sas columnas en Pep Yxart quan era encare estudiant de Dret. Entrá més tart en la *Gaceta de Catalunya*, en calitat de crítich músical, y al mateix temps alegrava las planas de LA ESQUELLA DE LA TORRATXA, ab unas graciosas ressenyas de las óperas que 's posavan en el Liceo, escritas en italiá macarrónich y firmadas ab el pseudónim de *Pepino*.

Ansiós de realisar las ideas que li bullían en el cervell prengué l' empresa del *Teatro Principal*, y plé de nobles iniciativas montá espectacles tan importants com el ball *Clorinda*, havent sigut ell també quí per primera vegada feu sentir el *Lohengrin* á Barcelona, dirigit pel mestre Goula. Més inteligent que afortunat, més artista que comerciant, y perseguit per una mala estrella, deixá en aquella casa tota la seva fortuna.

Alguns anys després contragué amiatat ab el famós escriptor Alfons Daudet, qui l' autorisá pera traduhir al catalá 'l seu drama *L' Arlesiana*, que sigué posat ab escassa fortuna en el *Teatro de Novetats*, degut en gran part á deficiencias de interpretació.

Fou el pobre Adolf un vensut de la vida; pero sapigué conservar sempre la dignitat y la noblesa de

caràcter. Son cor generós, son tracte afable unit á una figura simpática li havían conquistat amiatats en gran número y consideracions socials de aquellas que sols logran obtenir els homes que las mereixen.

La seva mort ha vingut á posar fi á una llarga tungada de sufriments suportats ab heroica resignació. Descansi en pau el nostre antich y volgut company!

R.

EFERVESCENCIA

Podrá haverhi entussiasme á Barcelona per la lluyta electoral del diumenje, pero com al nostre barri, dupto que en lloch n' hi haji tant.

Jo, quan veig alló, dono gracias al Altíssim y al Govern de que d' eleccions no se 'n fassin cada día, porque, si las cridas á las urnas fossin més frequents, en bona veritat els dich qu' estaríam frescos.

Fa lo menos dugas senmanas que ni jo ni 'ls meus vehins ens ocupém d' altra cosa que de la qüestió del sufragi. La industria, el comers, la fabricació... tot está paralisat. Ni 'l sabater pica sola, ni 'l llauner solda embuts, ni 'l fuster serra, ni 'l manyá llima...

¿Qué son, qué significan aquestas petitesas materials davant de la elecció de diputats provincials que á passos agegantats s' acosta?

A la xacolateria, el dematí, preocupats tots ab l' apelació als comicis, ningú 's recorda del aromátich preparat que en las xicras fumeja.

—¿Qué se sab avuy?—pregunta el matalasser, passejant per la concurrencia la seva mirada escrutadora.

—Que tot va en popa,—respón el quinquillayre, deixant caure inadvertidament un bossí de llonguet que ja tenia á un través de dit dels llabis.

—¿Las candidaturas?

—Fetas y enlestidas.

—¿Las mesas?

—Ab las sevas corresponents quatre potas.

—¿Es dir que no hi ha por de res?

—De res absolutament. El triomf es segur. Tan segur, que jo sería del parer que ja anticipadament el celebressim d' alguna manera, sens perjudici de tornar-lo á celebrar quan s' haji fet l' escrutini.

—¡No, no!—crida el matalasser, tombant la xicra y escampant el xacolata per damunt del mármol:—No s' ha de dir may blat que no sigui al sach. Pera poderse menjar una llebra, lo primer que s' ha de fer es cassarla.

—¡Ben dit!—claman tres ó quatre concurrents, que, enfabats ab la conversa, ja fa mitj' hora que no sucen.

Y, com totas las que allí se sostenen, la conversa acaba al crit de: ¡Visca la Solidaritat!

Perque, ab orgull podém dirho: al nostre barri, descontadas escassas excepcions, tots som solidaris.

Desde la iniciació d' aquest moviment, el vehinat en pés va allistarse en las sevas filas, convensut de que, efectivament, si en el nostre país s' ha de fer alguna cosa de profit, ha de ser per aquest cantó.

No diré que no quedi un que altre réprobo que, per esperit de contradicció més que per res, va ab el bando contrari; pero aquésts son poch, y 'ls tenim en tan mal concepte y 'ls dirigim, sempre que 'ls trobém, unas miradas tan fulminant despreciativas, que no gosan á piular ni s' atreveixen á llegir el *Progreso* sino d' amagatotis.

Yo, vejín si la meva propaganda ha sigut eficás,

SOLIDARITAT CATALANA. — LAS TRES PRINCIPALS OFICINAS ELECTORALS

OFICINAS DE SOLIDARITAT (Alt de Sant Pere)

fins] he arribat á conquistar á un castellá que li dihém el Bustamante.

—Heu de venir ab nosaltres —vaig dirli un vespre á la barberia:—heu d' ingressar en la Solidaritat.

—¿A pesar de ser castellano?

—¿Qué té que veure? Aquí hi cab tothom.

—Pero ¿no dicen ustedes que el día que ganen van á expulsar á todos los forasters?

—No 'n cregueu res d' aquestas ximplerías. Aixó son rumors que fan corre en Careaga y 'l Zurdo pera restarnos prossélits.

—¿De modo de con Madrid...

—No passaré res. Beu al contrari: si avuy ó demá triomfém, mirarém á la capital d' Espanya ab el mateix afecte que si 's tractés de Mataró ó de Vilanova, y fins som capassos de deixarli una temporadeta l' elefant del Parch, perque l' exposi á la Puerta del Sol ó als jardins del Retiro, pera solaz de la quitxalla d' allí.

—Pues yo siempre había creído que eso de la Solidaridad era una especie de preparación de un nuevo San Bartolomé ó de unas Visperas Sicilianas...

—Infundis, Bustamante, infundis!... Veniu ab nosaltres, fevos apuntar á la llista y dexeuvos de tonterías, que avuy ser de la Solidaritat val mil vegadas més que ser caballer de la Ordre de Carlos III ó individuo de la Academia Espanyola.—

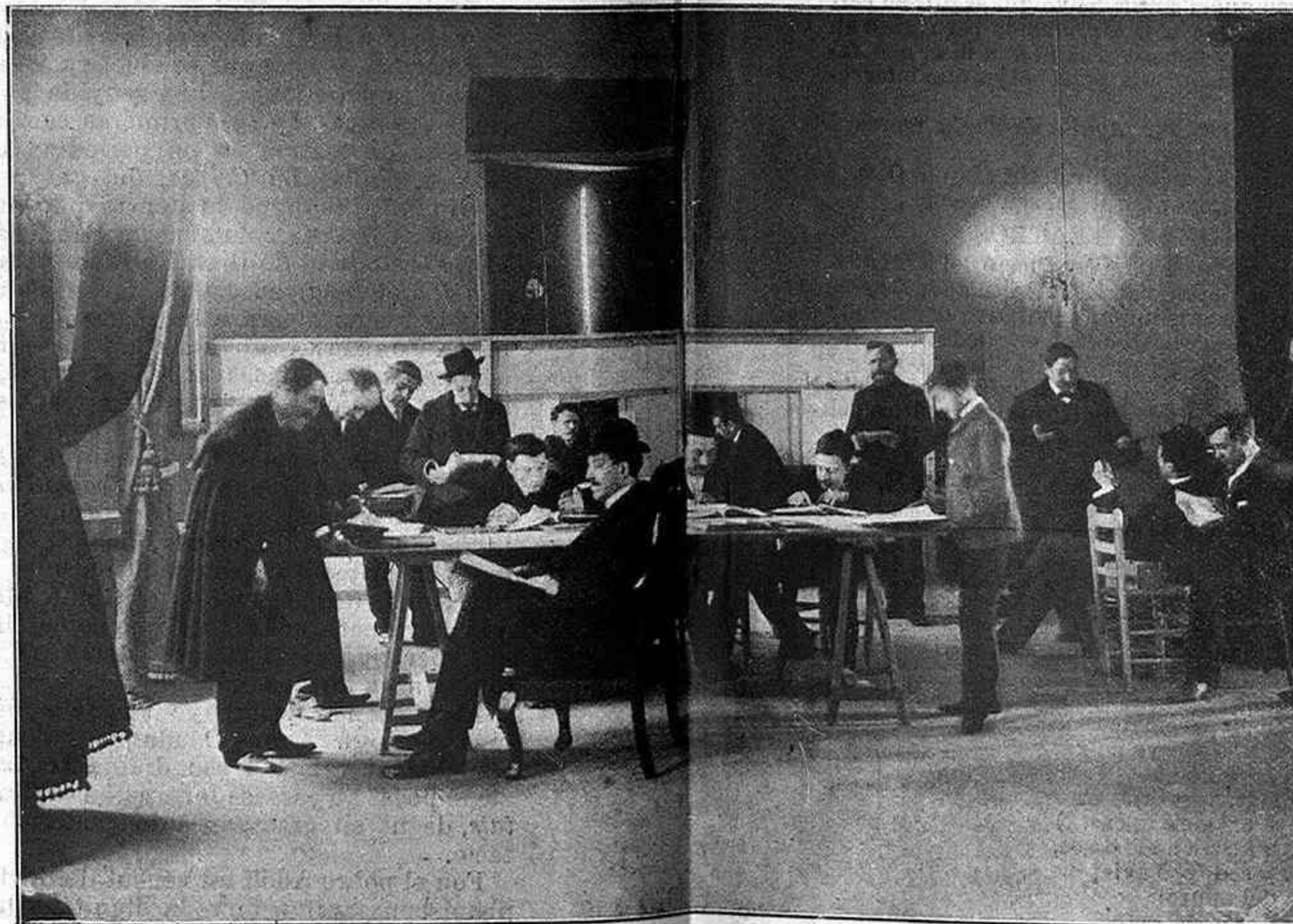
Calculin, ab un barri dominat en aquesta forma, si n' hem de gastar d' agallas en vigílies de la elecció de diputats provincials, y si 'l triomfo ha de ser per nosaltres cosa prevista y descontada.

Lo que 'ns sab greu es que á la candidatura que 'ns correspon anar á votar no hi hagi més que tres noms.

—¿Cóm es—preguntava aquest día el manyá—que no n' hi han posat més? ¿Que no saben que 'l nostre barri es capás de votar tants candidats com vulgui la Junta?

UNIÓN REPUBLICANA (Carrer de 'n Guardia)

LLIGA REGIONALISTA (Riera de Sant Joan)

—Es que la ley no permet posarnhi sino tres.

—¡La llei!.. La ley que 's cuydi d' ella y que deixi als pobles manifestar lliurement la seva voluntat. ¡Tres candidats!... ¿Qué 'n farem de tres candidats en un barri tan entusiasmats com el nostre? —

Avans—entre nosaltres ja podem dirho—els vehins d' aquests encontorns que 's dedicaven á votar eran molt escassos. Deyan que escarrassarse per' enlayrar á un polítich que una volta elegit ni 'ns miraria la cara, no sortia á compte...

Pero aquesta vegada jo y uns quants, que som els que ho portém tot, els hem comensat á dir que anar diumenge á votar per la Solidaritat Catalana es votar pel ordre, per la tranquilítat, pel progrés de Barcelona, y tant y tant els hem engrescat, que no hi ha vehí que no esperi ab deliri l' arribada del moment solemne.

Totas las midas están presas, tot ho tenim previst y calculat pera que l' éxit no 's malogri. Els electors que vigilarán l' urna, els que guardarán la porta del colégi, els que anirán de casa en casa avisant als retrassats y portantlos á la secció de totas maneres y encare que sigui ab un bayart, com un fardo.

¡Ah! Si tots els barris procedeixen ab l' activitat del nostre, lo qu' es la Solidaritat pot viure ben tranquila.

La victoria es segura. El mateix Bustamante ho dfu.

A. MARCH

TEATROS

PRINCIPAL

Dos nous concerts y dos nous éxits. El del dissapte, á cárrech del Orfè catalá, se senyalá per la execució del gran motete de Bach, «Je-

sús, *joya meva* de una hermosura soberana. L' *Orfeo* l' interpretà maravellosament y el públich tributá al compositor y als intérpretes una ovació entusiasta.

Entre altres composicions populars que integravan el programa, foren escoltadas ab gust las tituladas *Plany* y *La mala nova*, notablement armonisadas pel mestre Morera, y de las quals se 'n doná la primera audició.

En conjunt: un concert exquisit. Tot flet, com diria l' inolvidable Ixart.

∴ Dilluns, reaparició del mestre Lassalle, ab un programa selectíssim, del qual ne formavan part la *Sinfonia en si menor*, de Schubert, la *Segona sinfonia en re major*, de Brahms; *En las estepas*, de Barodine; la sinfonia *A las costas mediterráneas*, del nostre Pahissa, y *El cassador malehit*, de César Franck. Totas aquestas pessas tingueren una execució superba de bon ajust, homogeneitat y colorit. La batuta del mestre, fidelment obehida per la orquesta, teixí y brodá un devassall de primors, sens detriment de la consistencia y la grandiositat del conjunt. En Lassalle deixarà á Barcelona un recort imborrable.

LICEO.—TERCER CONCERT QUARESMA

Moltas haurán sigut las influencias clericals posadas en joch pera fastidiar als concurrents del Liceo y fernos sentir una tontería tan solemne com l' Oratori del mestre de capella del Vaticá.

La Resurrecció de Llätzer, de Llorens Perossi, no mereixia que 'ls pobres músichs y l' *Orfeo barcelonés* perdesin el temps estudiant una solfa que no es música religiosa, ni profana, ni de cap mena; es, senzillament, un específich infalible contra l' insomni.

Pretendre musicar la Biblia, describint passatjes infantils del Evangeli y capítols determinats de Sant Joan, dialogats entre Jesús y Marta, es ja el colmo de la música descriptiva. A n'aquest pas, s' arribará á posar en música la teneduría de llibres y el tractat de manejar la llansa ó el mauser.

L' abat Perossi ha demostrat que 'l seu orgue musical está malalt. *La Resurrecció de Llätzer* careix de las més elementals condicions de una obra de conjunt. No es

EN PEYO Á LA CASA GRAN

—Sí, senyors; tant m' han sollicitat, que no he pogut dir que nó. Soch l' encarregat de la correspondencia diplomática entre l' Alcalde y las testas coronadas dels dos hemisferis.

armónica ni melódica, ni té sonoritats ni orquestació, ni sisquera cap estravagancia, ni res. Es una imbecilitat musical, de la que 'n son responsables aquells que al ensajar la... cosa del abat vaticanista, no varen protestarla, fentse cómplices de haver fastidiat á un públich que no 'ls havia fet cap mal. Al Sr. Lamote no li perdoném la broma dirigida ab la seva respectable batuta.

Sort que després ens varem esbargir sentint un Salm, de C. Franck, una hermosa y original sinfonia del fill d' en Wagner y el prelude y mort de Isolda, de son pare.

Aixó ens feu resucitar á la vida musical ensopida per aquella primera part de degeneració artística lamentable.

ROMEA

Dilluns se representá *«Tot bressant»* idili de Mme. de Haussy, esmeradament traduhit pel Sr. Folch y Torres.

Es un' obreta plena de dolsura... potser una mica massa dolsa, que sigué rebuda ab certa fredor.

NOVETATS

Els sicilians dedican aquesta segona temporada á exhibir novament las obras mes aplaudidas del seu repertori; com *Pietra fra pietra*, *La figlia di Jorio*, *La morte civile*, *Zolfara*, etc., etc.

En totas ellas desplega la companyia aquell verisme briós y vibrant, ab el qual arriban á convertir la ficció en una pasmosa realitat.

Els qu' en la temporada anterior tingueren la grata ocasió d' admirar y aplaudir á tan excelents actors, renovan gustosos las emocions rebudas. Aquella part del públich que per indiferencia ó dessidia no cuydá de anarhi, deuria fer acte de presencia en el teatro, atinent á qué no sempre 's presenta l' oportunitat de fruhir un art tan avassallador.

ELDORADO

En Ramón del Valle Inclán es un refinat de la literatura castellana. Pochs escriptors com ell divinisan l' idioma, instrument de sas creacions. Y no 's creguin que sigui un imitador dels clássichs. El seu llenguatge es viu, el seu estil modern, y aixís els seus llibres resultan deliciosos.

Pero s' ha deixat temptar per la sirena del teatro, portant á la escena una obra en quatre actes y un epílech titulada: *Aguila de blasón*, que té mérits literaris, superiors; pero que en l' escenari no resulta. Careix de plan, y es además incongruent y deslligada, no despertant en absolut el més mínim interés.

A la llegua 's veu que l' autor ha volgut seguir en certa manera las petjadas de 'n D' Annunzio; pero sense alcansar á donar relleu y consistencia ni á la idea generadora, ni molt menos encare als personatjes que intervenen en l' acció.

Estém seguríssims de que *Aguila de blasón* recreará més llegida que vista representar.

De totas maneres s' ha de agrahir al Sr. García Ortega l' haverla donada á coneixer la nit del seu benefici.

EN ELS DEMÉS TEATROS

Al *Granvia*, fou estrenada una producció del Sr. Linares Rivas, ab música del mestre Chapí, titulada: *La fragua de Vulcano*. Hi ha en ella una tentativa d' ennoblir el género xich, que, desgraciadament, se queda en tentativa. Tampoch la música es cap cosa del altre món.

∴ Al *Apolo*, s' ha posat *La boda del niño*, sarsueleta de gust antiquat y de argument ignocentó, ab música del mestre Vives, pero del mestre Vives quan está distret ó escriu per forsa.

N. N. N.

DITXÓS DENGUE!

El dengue fa de las sevas y se 'ns presenta cada any més impetuós, més maligne qu' un dement arrematat. Anys enrera, quan va neixer, apenas si feya mal... (naturalment, sent criatura no té res d' extrany el cas...) Doblejava un xich els ossos, dava fret y sed, pro aviat un sortía del apuro:

ELECTORALS

—¿Pero qué hi fas aquí, Milhomes? ¿Hi vens á fer por ó á fer riure?

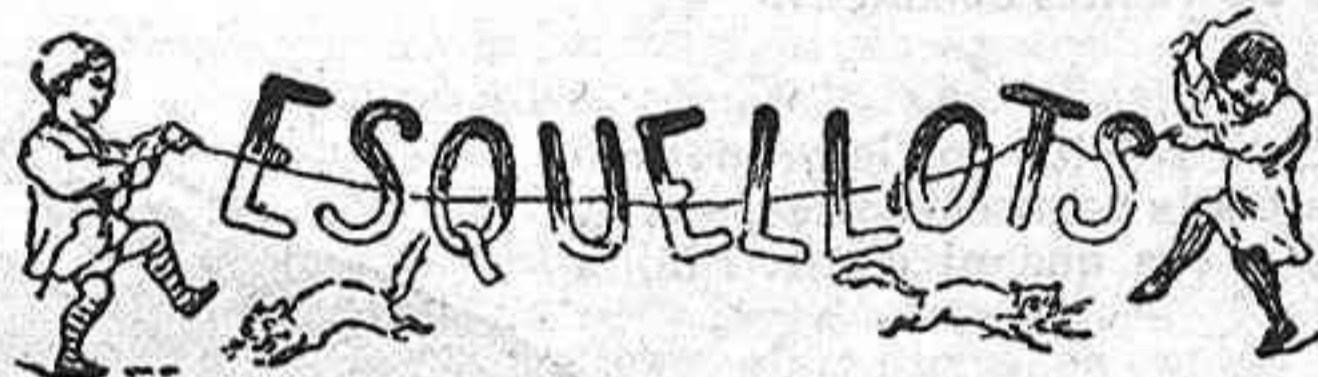
—Bueno; ara no badeu, porque per votar pels morts s' ha de ser molt viu...

vinga eucalipte ab cognac
y bons gots de aygua ab bolado
ben calenta, pera suar;
se jeya quatre ó cinch días
ben tapat de peus á cap
y com si res... un quedava
(si no 's moría), curat...
Pro avuy porta molt més virus
que cap cínich clerical.
El dengue, donchs, empitjora,
el dengue... y 'ls atacats,
y seguint aqueixa vía
tots ens trobarem malalts
del cos y de la butxaca.

Els únichs que hi guanyarán
ab aixó, serán els metjes,
bagulayres, capelláns,
y apotecaris, gent tota,
que víu dels morts y dels flachs.
En veritat, lo que 'ns passa
ab aquest hoste gelat
que cada hivern ens visita,
fa aburrir y fa empipar...
A ser un xich menys cortesos
ja l' hauríam liquidat.
Y no 's mereix altra cosa
per despórich y inhumá.
Ell á tussir ens obliga,
per forsa ens fa dejunar,
ens fa beure medicinas,
ens fa jeure y perdre rals,
bon humor y la paciéncia
fins que al gran senyor li plau
concedirnos la sortida
pel treball... ó pel camp sant.
Que per mí tots dos conceptes
son lletjos per un igual.
Donchs per acabá ab eix hoste
¿no saben lo que he pensat?

Es una cosa bonica,
enginyosa, colossal...
¿No es l' hivern qui 'ns porta 'l dengue?
Donchs es molt senzill el cas;
suprimím l' hivern... ¡y llestos!
¡A dalt gloria y aquí... Paus!

ANDRESITO

Una extranyesa.
En l' exprés del diumenge, en Lerroux va arribar á
Barcelona de rigorós incógnit.
¡Quína ganga pel Sr. Villanueva! A lo menos aquesta
vegada s' ha estalviat las flors y 'ls coloms!

A propósit de la trista arribada del ex-emperador, deya
un ex-lerrouxista:

—¿No saben per qué D. Alecandru ha arribat d' incógnit á Barcelona?

—¿Per modestia?—interrogá un oyent.

—No, cá! Perque la Junta Nacional, al passarlo per las baquetas, el va deixar completament desconegut.

S' ha de proclamar ben alt que diumenge 'l governador Sr. Ossorio y Gallardo va portarse com un home, acudint al *Teatro Condal*, tan bon punt tingué noticia de que l' ordre anava á ser pertorbat.

Alguns gamarusos d' aquells que no están contents sino quan els escalfan las costellas, tractaren de impedir la celebració del *meeting* solidari, y sigueren expulsats del local. Un d' ells se lliurá per miracle de fer un salt mortal desde la galería alta á la platea. Ja abaix hi havia qui ab els brassos extesos esperava recullirlo; pero els que 'l tenían agafat preferiren ferli baixar els grahóns de la escala de quatre en quatre.

Una escala descendent... Un solfejat de primera.

Però aquest y altres, al arribar al carrer, trobaren l' ajuda de alguns companys de glorias y fatigas allí apostats, que feren obra de kábila disparant algunas armas de foch y anantse á refugiar després en un aduar que porta indegudament el nom de *Fraternitat*.

Per ordre del governador civil, allí dintre 'ls tingué acorralats la forsa pública fins que s' acabá 'l *meeting*, sortint tranquilament del local la numerosa generació que l' ocupava.

Els solidaris tenen que agrahir á la kábila aquest nou acte de intolerancia que, com á propaganda, exerceix més influencia en l'esperit dels barcelonins que 'l millor dels discursos.

Se 'ns ha dit que 'l Sr. Valentí y Camp fa postas ab tothom sobre que 'l seu papá, el Sr. Valentí y Vivó, sortirà elegit Diputat provincial pel districte de Vilanova-Sant Feliu.

Nosaltres no tenim inconvenient en proposarn'hi una. Res de atravessar diners ni dinadas.

La posta consistirà senzillament en afeytarse aquell qui perdi.

¿A que 'l Sr. Valentí y Camp no me l'accepta? Perque ¿qué sería d'ell si s'hagués de tirar á terra aquella gran barba que ha fet que tantas vegadas *El Progreso* li haja donat el títul de *ilustre sociólogo*?...

Ja saben lo que succehí en la sessió del Ajuntament la senmana passada. Baix las inspiracions del ex-canalejista Sr. Pinilla y ab el manifest propòsit de guanyar alguns vots, se presentá una proposició demanant un crèdit per'organisar de nou la brigada eventual.

La majoría del Ajuntament, que compregué la jugada, votá contra la urgencia de la proposició.

Y 'ls lerrouxistas deyan: —Ja ho veyéu, obrers: els solidaris son els vostres enemichs.

Pero resultá que la proposició passá á la comissió corresponent, y es el cas que ni el Sr. Pinilla

LA EVOLUCIÓ DEL BRUST

ni cap altre lerrouxista, hi estigué present, ni tan sisquera per'apoyarla.

Se comprén molt bé, per tant que l'efecte teatral que s'proposaren conseguir al presentarla al Consistori, en sessió pública, ja estava fet.

Y ara som nosaltres els que dihém: —Ja ho veyéu, obrers, lo que 'us poden donar els súbdits de 'n Lerroux: romanços y poch pá.

Ja haurán vist els honors que rendeix LA ESQUELLA DE LA TORRATXA al insigne Salmerón, ab motiu del seu últim y admirable discurs en pró de *Solidaritat catalana*.

No hem trobat manera millor de interpretar l'agrahiment sincer y entusiasmista del poble honrat de Barcelona, que vestintlo ab l'honrosa gramalla, que, per cert, ningú negará que li cau admirablement.

En apreci als nobles y lluminosos concells que 'ns vé donant, ningú li negará 'l títul honorós de *gran conceller de Catalunya*.

Hi ha libelistas insolents per naturalesa, y de tan poch aguant, que no poden sufrir que ningú 'ls ataquí. A n'ells sembla que tot els hi estigui bé; en cambi ¡ay del que s'atreveixi á dirlos ni cul d'olla! El Sr. Layret (D. Eduart), director de un apreciable semanari, per haver posat en solfa á un de aquests fulanos, se vejé agredit, segons se 'ns ha contat, en tals condicions, que ni temps ni medis se li deixaren pera repelir l'atach.

—¡Redimontri, quin xubasco!... ¡Visca la Solidaritat!

NYEBICRACIA MURMURADORA

—¡Miratell! ¿Sabs ahónt va?

—¡Prou! A buscar interventors pera las eleccions del diumenge.

—¿Interventors... ó interventoras?

Y ara pregunto jo: si cada una de las personas á qui diariament insulten y ofenen, en lloch de rebre 'ls seus atachs ab merescut despreci, els anavan á trobar en la mateixa forma ab que ells van dirigir-se al Sr. Layret ¿no ressonaria continuament per Barcelona un espatech de bofetadas?

Vaja, que fins, en aquests actes de matonisme hauria de haverhi una mica d'equitat y de justicia... un petit escrúpul de *Cavalleria rusticana*.

Próximament se reunirá á La Haya (Holanda) un nou Congrés de la pau, en el qual els delegats de algunas potencias pensan proposar el *desarme*.

A Barcelona ja l'hem comensat á plantejar, desarmant á 200 guardias municipals.

Lo qual, mal que li pesi al Sr. Ossorio y Gallardo, vol dir qu' en aquest punt s'ha colocat Barcelona á la vanguardia dels pobles més progressius.

El Sr. Sol y Ortega en el primer article que publicá en *El Liberal* declarará taxativament que tornava á cloure 'l paréntesis de l' abstenció política del qual s' havia sortit per un moment.

Y als pochs días publicava un segon article. Ab lo qual venia á demostrar que dintre del paréntesis no s' hi trobava gayre bé.

Refiats de que aquesta vegada sortia 'l *Sol* per Antequera, els amichs que té en un Círcul de la Porta-ferrissa l' anaren á visitar personalment, á pretext de felicitarlo per la publicació dels dos aludits articles; pero ab el propòsit manifest de arrancarlo del retrahiment, y presentar la seva candidatura en las próximas eleccions de Diputats á Corts, encare que sigués necessari aparellarlo ab en Lerroux.

Pero 'l Sr. Sol els desenganyá manifestantlos qu' ell no es avuy polítich, y que ni 'l medi li queda de anar al

Círcul á donar las gracias als seus amichs, per aixó... porque no es polítich.

Es inútil dir que aquests amichs se quedaren no com qui veu el Sol, si no com qui veu la Lluna.

¡Tals son las fasses en creixent y en minvant que ofereix aquest astre mort de la política barcelonina!

Rahó tenia *La Campana de Gracia* de la senmana pasada al expressar la creencia de que 'l Sr. Sol y Ortega, el seu últim article l' havia escrit *en broma*.

En la testera del Saló Parés figuran aquesta senmana dos hermosíssims quadros, enviats desde Roma per l' eminent pintor Enrich Serra.

Son dos admirables visions de aquella histórica campinya exhuberant de poesia, y de un efecte penetrant.

Unicament el pinzell de nostre célebre compatrici es capás de produhir tals maravellas.

Assistirem diumenje á la tarde al nou edifici qu' está aixecant l' *Orfeó catalá* en el carrer de Sant Pere mes alt, ahont se celebrava una festa íntima ab motiu de haver-se acabat la cuberta, sense que durant la construcció haja ocorregut ni la mes petita desgracia.

Ab tal motiu tinguérem ocasió d' examinar las obras, y 'n quedarem maravellats. Aquella construcció grandiosa y espléndida y de un gust artístich originalíssim, al mateix temps que l' alberch de la benemérita associació que la fá construhir, será un hermós monument dedicat á la música popular de la terra catalana.

Avuy no hi ha mes que la carcassa; pero ostenta ja detalls que son verdaderas y ricas joyas d' art, y que fan dalir pera veure l' obra felisment terminada, lo qual será poch després del estiu d' enguany, tenint en compte la briosa empenta ab que 's procedeix.

Consta 'l local de baixos y un pis superior. En aquells s' hi troban entre altres elements, además del vestíbul y gran sala de café, diversas estancias destinadas á cátedras y un hermós y molt capás saló d' ensaig.

Forma 'l pis superior una inmensa sala de concerts, ab escenari arrodonit, amplia platea, tres ordres de palcos y un espayosíssim galliner, ab capacitat en conjunt pera més de 3.000 personas. Els passos laterals son amples; el vestíbul ó saló de descans molt capás, y 'ls finestrals grandiosos y la clara-boya del sostre llensan sobre la sala una inundació de llum.

L' *Orfeó* feu la proba de las condicions acústicas del local, que resultaren inmillorables, ab tot y estar encare tots els finestrals oberts.

Y mentres el coro entonava *La cansó de la senyera*, l' *Aucellada* de Jannequin y 'l *Russinyol*, entre 'ls aplausos dels nombrosos visitants en sa majoria socis del *Orfeó*, els operaris eran obsequiats ab un senzill brenar, per la Junta Directiva.

L' art y 'l treball realisaren diumenje un acte hermosíssim de *Solidaritat*.

En una certa casa habitada per noyas amigas d' entretenir-se honestament siguié descuberta una ruleta.

Y ellas digueren que la tenfan no per jugarhi, sino per calcular las jugadas que solen fer á Montecarlo, cada any, al donar per aquell pais una volteta.

Lo qual no 'ls hi valgué, y sigueren enviadas al jutjat, ab aquell instrument d' estudi.

Está vist: en aquest món l' aplicació excessiva porta sempre perjudicis.

Al últim L' *Avi Brusi* ha caygut del burro.

Ocupantse dels acorts presos en la *Junta nacional de Unión republicana* deya en el seu número del dissapte:

«Si tales manifestaciones y declaraciones fueran sinceras, lo cual significaría que se ha soltado el lastre de los antiguos radicalismos, entonces el *Diario* estaria en el caso de *hacer votos por el triunfo de los candidatos solidarios*; y si, á pesar de que no tienen nuestras ideas respecto al régimen, hiciesen, además, confesión de ideas católicas, en este caso, *no solo haríamos votos para que triunfasen, sino que las apoyaríamos con todas nuestras fuerzas, en bien de la tranquilidad moral y material de que tan necesitada está Barcelona.*»

DESPRÉS DE LA BATUSSA

—¿Ja has tornat á rebre?... Al menos t' haurán clavat una dotzena de tantos.

—¡Mentidal! Han sigut onze, no més que onze.

De manera que L' *Avi Brusi* reconeix que per assegurar la tranquil·litat moral y material de Barcelona se necessita votar als republicans solidaris.

Recullim ab gust aquesta confessió, prescindint de lo que diu respecte á las declaracions católicas dels candidats, porque una cosa es la religió y un' altra cosa molt distinta la política, sense que sigui necessari barrejarlas.

Basta saber pel cas que 'ls republicans no han de atacar may cap creencia, ab tal que no 's fassin servir las creencias per atacar cap dret.

Per la nota de la censura eclesiástica que acompanya á la famosa conferencia del Vicari general de Palma Dr. Alcover, m' entero que 'l Dr. Cortés, no es bisbe auxiliar de Barcelona, com tothom se figurava.

Allí á lo menos se l' anomena *Obispo de Eudoxia*.
¿Eudoxia? ¿Quí serà aqueixa senyora?

¡Oh, la vivor del *Noticiero*!

¿Saben quín una se 'n ha inventat ara?

Quan, pels motius qu' ell se sabrá, se li ocorreix combatre la Solidaritat Catalana, en compte de donar la cara y dir francament: «Jo, sobre aquest assumpto, penso tal ó qual cosa», coloca á dalt del escrit un petit lletrero que diu: *Ecos de la opinión*, y, rentadas d' aquesta manera las mans, *adivina quién te dió!*... Ja está feta la gracia.

Horroritza pensar el consúm de valor y sinceritat que aquesta hermosa táctica representa.

Pel *Liberal* del pleno *éxito* m' entero de que el *croniqueur* (*El Liberal* ho escriu aixís) senyor Gómez Carrillo desitja *conocer la vida africana en sus múltiples aspectos*.

Y per aixó, l' ignocent Carrillo se 'n vá al África...

¡El tonto! ¿Quína necessitat té de fer gastos y molestar-se inútilment?

¿Qué més senzill ni més económic que arribarse al Paralelo el día que 'ls lerrouxistas están de perturbació?

La Gaceta Oficial del Celeste Imperio:

«Lerroux no se ha metido nunca en asuntos de aranceles.»

El cacao de Fernando Póo:

—«¡Pido la palabra!»

Si la proba del enquitranat que actualment s' está ensajant á la Rambla dona resultats satisfactoris, creguin que serà un verdader miracle.

¿Quín día va ser que 'l tros de davant de Betlém sigué entregat al tránzit públich? ¿El diumenge?

Donchs el dilluns á la tarde ja s' hi passejava un carro per sobre.

¡Quan jo 'ls dich que 'ls técnichs del Ajuntament jugan á quí pitjor ho farà!...

Referintse á Barcelona, diu don Emiliano en *El Progreso*:

«Nuestra hermosa ciudad...»

Vamos, *hombra*, no seas plaga...

De ciudad, en efecte n' es; d' hermosa, també; pero ¿vuestra?

Limpiaos, que estais de huevo!

El Sr. Giner de los Ríos, en un meeting lerrouxista celebrat á Vilanova:

«Cuatro son las trincheras que hemos de tomar: la Diputación provincial, el Municipio, el Parlamento y la calle.»

Permeti, don Hermenegildo; se 'n descuyda una:

El velo de las novicias.

Per lo tant, las trincheras qu' han de tomar no son quatre; son cinch.

Segons va manifestar aquest día el Sr. Zurdo de Olivares, es precis negar el saludo als que indogudament s' atribueixen la representació del poble.

Hi ha que confessar que 'l verdader representant de las verdaderas classes obreras té talent.

¡Quína manera més nova y enginyosa de dir als seus coneguts que no 'l saludin!

Una frase bélica d' un orador lerrouxista:

«El Port Arthur solidari 's rendirá el diumenge 10 de Mars.»

¡Adios, Kuroki!

El diari de 'n Quico, donant compte del *meeting* de Solidaritat celebrat al teatro Condal:

«La concurrencia era numerosa, *no tanto como en los mitins antisolidarios.*»

D' aixó, de fer comparacions que no venen al cas, *El Noticiero* 'n diu ser imparcial, desapassionat y neutre.

¡Sí 't crech!...

Per més qu' ell creu limitarse á fer feyna informadora, se li veu massa l' orella... l' orella comparadora.

A casarse tocan.

Al Estat de Iowa (Nort-América) s' apropará un día d' aquests una lley en virtud de la qual tot home que als 40 anys no s' haji casat vindrá obligat á pagar anualment un impost de 25 duros.

Ho sento pels pobres sacerdots católics que hi haji á Iowa.

¡Tan bé que devía anals'hi ab la seva cómoda interinitat!

Ara, té; ó cásat ab la majordona ó afluixa 25 durets cada any.

¡N' hi ha per tirar el solideu al foch!

Xascarrillo de postres:

De visita en la cambra de un malalt:—Deus haver patit molt, no es veritat?

—Ja ho crech... Figura't: he tingut una pnemonía!

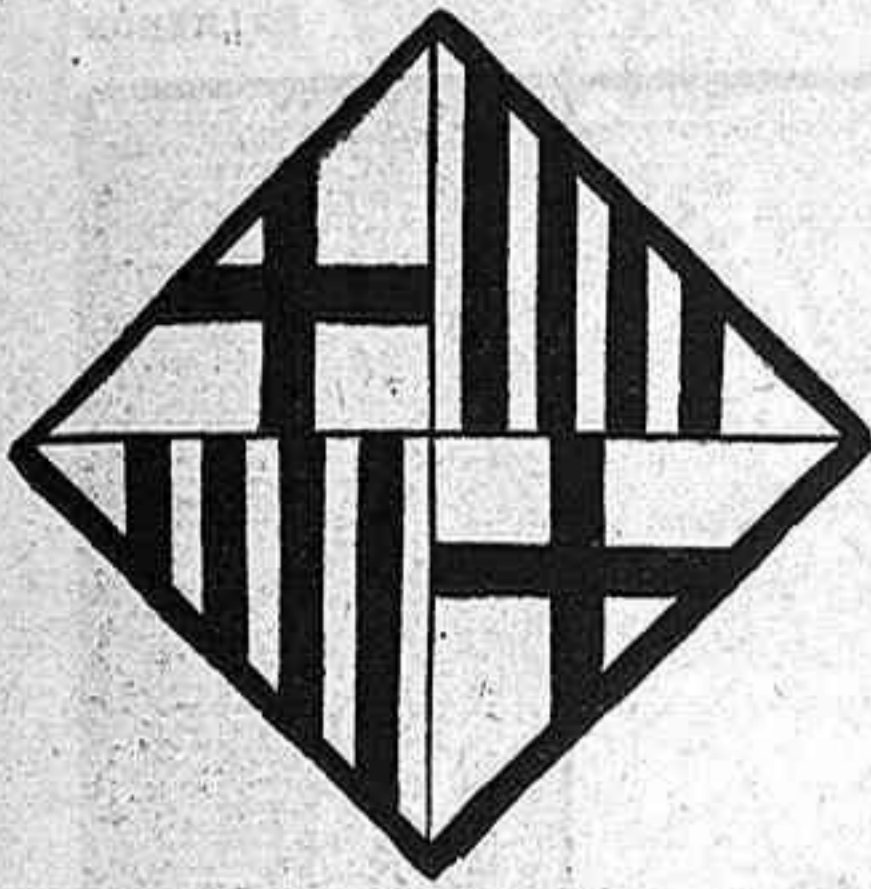
—Y de ahont dimoni vé aquest mal?

—Avuy mateix ho he mirat al diccionari: *vé del grech.*

Antoni López, editor, Rambla del Mitj, 20

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, Olm, 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.^a

Antoni López, editor, Rambla del Mitj, número 20, Llibreria Espanyola, Barcelona. Correu: Apartat número 2

BARCELONA Á LA VISTA

ALBUM DE FOTOGRAFÍAS DE LA CAPITAL Y SUS ALREDEDORES
 Contiene 349 espléndidas vistas encuadradas con preciosas
 tapas en oro y negro

Precio: 12 pesetas

LA CIUDAD
 DE
 BARCELONA

* Guía LOP *

Precio: 2 pesetas

Planos
 de
 Barcelona

Precio: 1 peseta

BARCELONA SUCIA

REGISTRO DE HIGIENE, por el Dr. G. LÓPEZ

Un tomo en 8.º, Ptas. 1

Barcelona en camisa | Barcelona al dia

REVISTA SATÍRICA, EN VERS

PER

C. GUMÁ

Preu: 2 rals

CAPRITXO CÒMIC

DE

JACINTO CAPELLA

Preu: 2 rals

BARCELONA VELLA

ESCENAS Y COSTUMS DE LA PRIMERA MEYAT DEL SIGLE XIX

PER

TRES TESTIMONIS DE VISTA

Un tomo en octau, Ptas. 5

ESCENAS BARCELONINAS PER EMILI VILANOVA

Un tomo en octau, Ptas. 8

Demá dissapte,
 día 9 de Mars **EXTRAORDINARI**

DE

La Campana de Gracia

Número dedicat á las

—✂— **ELECCIONS** —✂—

8 planas, algunas d' ellas en color * 10 céntims

NOTA.—Tothom que vulga adquirir qualsevol de ditas obras, remetent l' import en libransas del Giro Mútuu ó bé en sellos de franqueig al editor Antoni López, Rambla del Mitj, 20, Barcelona, la rebrá á volta de correu, franca de ports. No responém d' extravios, si no 's remet ademés un ral pera certificat. Als corresponsals se 'ls otorgan rebaixas.

Considero de tal magnitud, de tal trascendencia el movimiento de Solidaridad Catalana, que prefiero y pongo mi condición de diputado por Barcelona antes que la de jefe del partido republicano.

SALMERÓN

EL GRAN CONCELLER DE CATALUNYA